

VII JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT DIUMENGE DE RAMS DE 1992

“Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l’evangeli” (Mc 16,15)

Benvolguts joves,

1. El Senyor ha beneït de forma realment extraordinària la VI Jornada Mundial de la Joventut, que va tenir lloc el passat mes d’agost al santuari de Jasna Góra, a Czestochowa. Alhora que us anuncio el tema de la pròxima Jornada, penso novament en aquells moments meravellosos i dono gràcies a la Providència pels fruits espirituals que aquella trobada ha comportat, no tan sols a l’Església, sinó també a tota la humanitat.

Com voldria que l’alè de l’Esperit Sant, que vàrem rebre a Czestochowa, es difongués per tot arreu! En aquells dies inoblidables el santuari marià es va convertir en el cenacle d’una nova Pentecosta, amb les portes obertes cap al tercer mil·lenni. Una vegada més, el món va poder veure l’Església, jove i missionera, plena de goig i d’esperança.

Vaig sentir una gran felicitat en veure ver tants joves, provinents de l’est i de l'oest, del nord i del sud, que per primera vegada es trobaven, units per l’Esperit Sant en el vincle de l’oració. Vàrem viure un esdeveniment històric, un esdeveniment que, pel seu gran abast salvífic, va obrir una nova etapa en el camí d’evangelització, del qual els joves són protagonistes.

I ja estem davant de la VII Jornada Mundial de la Joventut 1992. Com a tema per enguany he escollit les paraules de Crist: “Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l’evangeli” (Mc 16,15). Aquestes paraules, adreçades als apòstols, arriben, per mitjà de l’Església, a tots els batejats. Com és fàcil notar, es tracta d’un tema relacionat íntimament amb el de l’any passat. El mateix Esperit que ens ha fet fills de Déu ens impulsa a l’evangelització. De fet, la vocació cristiana implica una missió.

A la llum del mandat missioner que Crist ens ha confiat, es veuen amb més claredat el significat i la importància de les jornades mundials de la joventut en l’Església. Participant en aquestes trobades, els joves confirmen i enforteixen el propi “sí” donat a Crist i a la seva Església, repetint, amb les paraules del profeta Isaïes: “Aquí em tens: envia-m’hi” (Is 6,8). Aquest va ser exactament el significat del ritu de l’enviament que vam fer a Czestochowa, quan vaig lliurar a alguns dels vostres representants ciris encesos, invitant tots els joves a portar la llum de Crist al món. Sí, a Jasna Góra –a la Muntanya Llumínosa– l’Esperit Sant va encendre una llum que és signe d’esperança per a l’Església i per tota la humanitat.

2. L’Església, per naturalesa, és una comunitat missionera (cf. *Ad Gentes*, 2). Constantment cerca de viure aquest impuls missioner que va rebre de l’Esperit Sant el dia de la Pentecosta: “Quan l’Esperit Sant vindrà damunt vostre,

rebreu una força que us farà testimonis meus” (Ac 1, 8). En efecte, l’Esperit Sant és el protagonista de tota la missió eclesial (cf. *Redemptoris Missio*, III).

En conseqüència, també la vocació cristiana està projectada cap a l’apostolat, cap a l’evangelització, cap a la missió. Crist crida cada batejat a ser el seu apòstol en el propi ambient de vida i arreu del món: “Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres” (Jn 20,21). Crist, a través de la seva Església, us confia la missió fonamental de comunicar als altres el do de la salvació i us invita a participar en la construcció del seu Regne. Us escull malgrat els límits que cadascú té, perquè us estima i creu en vosaltres. Aquest amor de Crist, incondicional, ha de ser l’ànima del vostre apostolat, segons les paraules de sant Pau: “L’amor del Crist ens domina” (2Co 5, 14).

Ser deixebles de Crist no és quelcom privat. Al contrari, el do de la fe l’hem de compartir amb els altres. Per això, el mateix apòstol escriu: “Jo no puc gloriar-me d’anunciar l’evangeli, perquè és una obligació que m’han imposat: ai de mi si no anunciés l’evangeli!” (1Co 9,16). No oblideu, a més, que la fe s’enforteix i creix quan es comunica als altres (cf. *Redemptoris Missio*, 2).

3. “Aneu per tot el món”

Les terres de missió, on heu de treballar no estan situades necessàriament en els països llunyans, sinó que es troben arreu del món, també als vostres ambients quotidians. Als països amb una tradició cristiana més antiga hi ha avui una necessitat urgent de fer resplendir l’anunci de Jesús a través d’una nova evangelització, ja que encara hi ha moltes persones que no coneixen Crist, o bé el coneixen poc; i d’altres, influïdes pels mecanismes del secularisme i de la indiferència religiosa, s’estan allunyant d’ell (cf. *Christifideles Laici*, 4).

El mateix món dels joves, estimats meus, constitueix per a l’Església contemporània una terra de missió. Són coneguts per a tots els problemes que turmenten els ambients juvenils: la caiguda dels valors, el dubte, el consumisme, la droga, la delinqüència, l’erotisme, etc. Però, al mateix temps, tot jove té una gran set de Déu, encara que a vegades aquesta s’amaga darrere d’una actitud d’indiferència o àdhuc d’hostilitat. Quants joves, desorientats i insatisfets, van anar a Czestochowa per donar un sentit més profund i decisiu a la seva pròpia vida! Quants hi van anar des de lluny –no tan sols geogràficament–, àdhuc sense haver rebut el baptisme! Estic convençut que, per a la vida de molts joves, la trobada de Czestochowa va ser una forma de “preparació evangèlica”; per a alguns fins i tot va significar un canvi essencial, una ocasió d’autèntica conversió.

La sega és abundant! Però, encara hi ha molts joves que cerquen Crist, hi ha encara pocs apòstols capaços d’anunciar-lo de forma creïble.

Es necessiten molts sacerdots, mestres i educadors en la fe, i també joves animats per l'esperit missioner, ja que són els joves els qui "s'han de convertir en els primers apòstols i els més immediats dels joves, exercint l'apostolat entre si" (*Apostolicam Actuositatem*, 12). Aquesta és una pedagogia bàsica de la fe. Així, doncs, aquesta és la vostra gran tasca!

El món d'avui llança molts reptes al vostre compromís eclesial. Concretament, la caiguda del sistema marxista als països de l'Europa central i oriental i l'obertura consegüent de molts països a l'anunci de Crist, constitueix un nou signe dels temps al qual l'Església ha de donar una resposta adequada. Al mateix temps, l'Església cerca els camins per superar les barreres de diversa naturalesa que encara hi ha en molts altres països. Són indispensables la força i l'entusiasme que vosaltres, estimats joves, podeu oferir a l'Església.

4. "Proclameu l'Evangelí"

Anunciar Crist significa, sobretot, ser els seus testimonis amb la vida. Es tracta de la forma d'evangelització més simple i alhora més eficaç per a vosaltres. Consisteix a manifestar la presència visible de Crist en la pròpia existència a través del compromís quotidià i la coherència amb l'Evangelí en cada elecció concreta. Avui el món necessita testimonis creïbles. Vosaltres, estimats joves, que estimeu tant l'autenticitat en les persones i que quasi instintivament condemneu tota mena d'hipocresia, esteu disposats a oferir a Crist un testimoni net i sincer. Testimonieu, doncs, la vostra fe, també a través del vostre compromís en el món. El deixeble de Crist mai no és un observador passiu i indiferent davant dels esdeveniments. Al contrari, se sent responsable de la transformació de la realitat social, política, econòmica i cultural.

A més, anunciar significa també proclamar, portar la Paraula de salvació a tots. Moltes persones rebutgen Déu per ignorància. De fet, encara es coneix poc la fe cristiana, però al mateix temps hi ha un profund desig d'escoltar la paraula de Déu. I la fe neix d'escoltar. Sant Pau escriu: "I com creuran en ell si no n'han sentit parlar? Com el sentiran si no els és predicat?" (Rm 10,14). Anunciar la paraula de Déu, estimats joves, no incumbeix tan sols als sacerdots o als religiosos, sinó també a vosaltres. Heu de tenir la valentia de parlar de Crist a les vostres famílies, al vostre ambient d'estudi, de treball o de diversió, animats pel mateix fervor dels apòstols, quan afirmaven: "Nosaltres no podem deixar d'anunciar el que hem vist i sentit" (Ac 4, 20). Tampoc vosaltres no podeu callar! Existeixen llocs i situacions als quals només vosaltres podeu portar la llavor de la paraula de Déu.

No tingueu por de parlar de Crist a qui encara no el coneix. Crist és la resposta veritable, la més completa, a totes les preguntes que es refereixen a l'home i al seu destí. Sense ell, l'home és un enigma sense solució. Tingueu, doncs, la valentia de proposar Crist! Certament, cal fer-ho amb el degut respecte a la llibertat i la consciència de cadascú, però cal fer-ho! (cf. *Redemptoris Missio*,

39). Ajudar un germà o una germana a descobrir Crist, camí, veritat i vida (cf. Jn 14, 6) és un veritable acte d'amor cap al proïsme.

Parlar de Déu avui no és fàcil. Moltes vegades ens trobem amb un mur d'indiferència, i també una certa hostilitat. Quantes vegades tindreu la temptació de repetir amb el profeta Jeremies: "Ah, Senyor, Déu meu! Sóc massa jove. Com sabré parlar?" Però Déu respon sempre: "No diguis que ets massa jove. Vés on jo t'enviaré" (cf. Jr 1,6-7). Per tant, no us desanimeu, perquè no esteu sols. El Senyor mai no deixarà d'acompanyar-vos, com va prometre: "Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món" (Mt 28,20).

5. "Aneu per tot el món i proclameu l'Evangelí"

El tema de la VII Jornada Mundial de la Joventut també us invita a mirar la història dels pobles i, en particular, la història de la seva evangelització.

En alguns casos es tracta d'una història molt antiga; en altres és una història recent. Però és meravellós el dinamisme amb el qual les esglésies més joves creixen en la fe, enriquint el patrimoni espiritual de tota l'Església universal.

En ocasió d'aquesta Jornada, benvolguts joves de tot el món, us invito a reflexionar, a la llum de la fe, sobre les figures dels apòstols i els missioners, sobre els primers que van portar la Creu de Crist als vostres països. Cerqueu de treure del seu exemple el zel i el valor necessaris per afrontar millor els reptes del nostre temps.

Com a signe de gratitud pel do de la fe que han portat als pobles, estigueu disposats a assumir personalment la responsabilitat de l'herència de la Creu de Crist. Esteu cridats a transmetre-la a les generacions futures.

En aquest moment vull adreçar una crida especial als joves del continent hispanoamericà, que enguany celebren el V Centenari de la primera evangelització. Aquest esdeveniment, de gran importància per a tota l'Església, és per a vosaltres un motiu per donar gràcies al Senyor per la fe que us ha donat i per renovar el vostre compromís davant dels reptes de la nova evangelització, al llindar del tercer mil·lenni.

6. Amb la publicació d'aquest missatge, s'obre el camí de preparació espiritual per a la celebració de la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, que us reunirà al voltant dels vostres bisbes el Diumenge de Rams.

Tanmateix el caràcter ordinari de la celebració no pot significar un compromís menor. Per això us invito a vosaltres, joves, als animadors de la pastoral juvenil i als responsables dels moviments, associacions i comunitats eclesials, a intensificar l'esforç perquè aquest camí es transformi en una veritable escola d'evangelització i de formació apostòlica.

Espero que molts joves, animats per un sincer zel apostòlic, vulguin consagrar la seva pròpia vida a Crist i a l'Església com a sacerdots, religiosos i

religioses, o com a laics disposats també a deixar el propi país per anar on escassegen els obrers de la vinya de Crist. Escolteu, doncs, amb atenció la veu del Senyor, que avui no cessa de cridar igual que ho va fer amb Pere i a Andreu: "Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes" (Mt 4,19).

En aproximar-nos a l'any 2000, l'Església sent l'exigència d'un nou impuls missioner i, per aquest motiu, estimats joves, té molta esperança en vosaltres. No deixeu de donar gràcies cada dia a l'Esperit Sant, que continua encenent tantes flames de compromís apostòlic en l'Església d'avui. Les comunitats parroquials vives i dinàmiques constitueixen un terreny molt fèrtil, igual que les associacions, els moviments eclesials i les noves comunitats que creixen i es difonen amb tanta abundància de carismes, sobretot en els ambients juvenils. Això és un nou alè que l'Esperit Sant infon al nostre temps: com voldria que entrés en la vida de cadascú de vosaltres!

Confio a Maria, Reina dels Apòstols, la celebració de la Jornada Mundial de la Joventut 1992. Que ella us ensenyi que no calen gestos extraordinaris per portar Jesús als altres. Tan sols es necessari tenir un cor ple d'amor cap a Déu i cap als germans, un amor que impulsi a compartir els tresors inestimables de la fe, de l'esperança i de la caritat.

Durant el camí de preparació a la VII Jornada Mundial de la Joventut, estimats joves, que us acompanyi la meva especial benedicció apostòlica.

El Vaticà, 24 de novembre de 1991, solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, rei de l'univers

PUNTS DE REFLEXIÓ

- Reflexiona sobre aquesta frase: "L'amor incondicional que Crist et té ha de ser l'ànima del teu apostolat."
- El Papa diu que el món dels joves és "terra de missió". Què vol dir això? T'hi sents implicat?
- Fixa't que el text insisteix en la necessitat que el nostre testimoni sigui "creïble".
- Medita sobre aquesta frase: "Tingueu la valentia de proposar Crist! Certament, cal fer-ho amb el degut respecte a la llibertat i la consciència de cadascú, però cal fer-ho!"